

ДИВЕРСИФІКАЦІЯ КРЕДИТНОГО ПОРТФЕЛЯ

студент Холявка В.М.
(наук. керівник доц. Олійник В.М.)

В процесі кредитування банк намагається отримати максимально можливий прибуток, який обмежується рівнем відсоткових ставок. Ідеальним варіантом кредитного портфеля можна вважати портфель, в якому повністю відсутня кореляційна залежність між позивачами. Задача формування диверсифікації кредитного портфеля з мінімальною кореляційною залежністю між позичальниками повинна займати одне із ключових місць в системі управління кредитним ризиком банківських організацій.

Для оцінки якості диверсифікації кредитного портфеля важлива побудова трьохрівневої системи аналізу взаємозалежності і взаємовпливу: на першому рівні необхідно передбачати аналіз рівня взаємовпливу між позичальником за внутрішніми факторами взаємовпливу; на другому - необхідно розглядати взаємовплив позичальників за зовнішніми факторами безпосередньої дії, а на третьому - взаємовплив позичальників від зовнішніх факторів непрямого впливу.

При загальному вирішенні задачі ефективної диверсифікації кредитного портфеля необхідно приймати до уваги наступне:

1. В кредитний портфель необхідно включати позичальників з мінімально можливою кількістю ідентифікаційних факторів (визначаючих рівень кредитоспроможності), які можуть корелювати з факторами, що впливають на кредитоспроможність інших позичальників. Реалізація такого підходу може бути проведена за допомогою експертних методів оцінки;

2. Кількісна оцінка повинна відображати рівень і напрямок корелюючих моментів за факторами впливу, уникнути наявності і вплив яких не вдається. Вона може бути реалізована за допомогою методів імітаційного моделювання.

Таким чином, опираючись на отриману кількісну оцінку рівня диверсифікації кредитного портфеля, банки отримують можливість для більш точного розрахунку рівня ризику за портфелем в цілому. Це сприяє більш обґрутованому підходу до визначення величини резервного фонду враховуючи ефект диверсифікації портфеля.